

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudců JUDr. Vladislavy Riegrové Ph.D. a JUDr. Lenky Grollové ve věci

navrhovatelů: a) [jméno] [příjmení], narozený dne [datum]

bytem [adresa]

b) [příjmení] [příjmení], narozený dne [datum]

bytem [adresa]

oba zastoupeni advokátem Mgr. Ing. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

za účasti: Bombardier Transportation Czech Republic a.s., IČO 49902083

sídlem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Bombardier Transportation Czech Republic a.s. ze dne [datum], o odvolání navrhovatelů a účastníka proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č. j. 39 Cm 71/2020- 361 ze dne 17. června 2021

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. potvrzuje. Ve výroku III. se mění tak, že účastník je povinen nahradit navrhovatelům a) a b) náklady řízení ve výši 31 198 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejich zástupce rovným dílem.
- II. Účastník je povinen nahradit navrhovatelům a) a b) náklady odvolacího řízení ve výši 16 318 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejich zástupce rovným dílem.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci jako soud prvního stupně (dále též soud) výše uvedeným usnesením rozhodl, že návrh, aby byla vyslovena neplatnost usnesení valné hromady společnosti Bombardier Transportation Czech Republic a.s., IČO 49902083, se sídlem [adresa], kterými valná hromada společnosti Bombardier Transportation Czech Republic, a.s., za A. byla vzata na vědomí zpráva statutárního ředitele o hospodaření společnosti za rok 2019. Za B.1 byla schválena roční účetní závěrka za rok 2019. Za B.3 byl schválen auditor pro audit účetní závěrky za rok 2020, společnost E & Young Audit, s.r.o., IČO 26704153, se sídlem [adresa], se zamítá (výrok I.), usnesení B.2 valné hromady společnosti Bombardier Transportation Czech Republic a.s. IČO 49902083, se sídlem [adresa], kterým byl schválen návrh statutárního ředitele na rozdělení zisku roku 2019 ve výši 196 176 564,88 Kč tak, že do rezervního fondu bude přiděleno 5 % čistého zisku, tj. 9 808 828,24 Kč, částka ve výši 49 041 502,08 Kč bude vyplacena akcionářům v dividendách a částka ve výši 137 326 234,56 Kč bude ponechána jako nerozdělený zisk za předcházející účetní období - dividendy na akci o jmenovité hodnotě 100 Kč bude činit 18,02 Kč před zdaněním dividendy na akci o jmenovité hodnotě 10 000 Kč bude činit 1 802 Kč před zdaněním; Rozhodným dnem pro uplatnění práva na dividendu je [datum]. Právo na dividendu

budou mít akcionáři společnosti zapsaní k rozhodnému dni pro uplatnění práva na dividendu v seznamu akcionářů společnosti. Výplata dividend bude provedena prostřednictvím vybrané banky, je neplatné (výrok II.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

2. Soud v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že navrhovatelé se domáhali vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka ze dne [datum], uvedli, že dne [datum] byla svolána valná hromada společnosti, pozvánka na valnou hromadu byla zveřejněna pouze na internetových stránkách společnosti, součástí pozvánky nebyla účetní závěrka, dne [datum] a [datum] navrhovatelé zaslali protinávrh k bodu 6c), týkající se rozdělení zisku, dne [datum] se navrhovatel a) pokoušel nahlédnout do materiálů společnosti pro jednání valné hromady, tyto mu však nebyly předloženy, správní rada společnosti dne [datum] vydala negativní stanoviska k protinávrhům navrhovatelů, před konáním valné hromady nebyly dostupné potřebné dokumenty v sídle společnosti, nebyly zveřejněny na stránkách společnosti, byl vznesen protest proti schválení zprávy statutárního ředitele o hospodaření v roce 2019, byl vznesen protest proti zprávě o schválení účetní závěrky za rok 2019, valná hromada zamítla protinávry na rozdělení zisku a schválila rozdělení zisku dle návrhu statutárního ředitele, proti tomuto usnesení byl vznesen protest, valná hromada schválila volbu auditora pro provedení auditu za rok 2020, proti tomuto usnesení vznesli navrhovatelé protest.

3. Účastník uvedl, že nejsou splněny podmínky pro tak významný zásah do vnitřních poměrů účastníka, postup navrhovatelů není ojedinělý, v době nadcházející ekonomické krize nelze rozdělit 95 % zisku mezi akcionáře, společnost má velký počet akcionářů a rozesílání pozvánek na jejich adresu by bylo administrativně náročné, účastník je členem mezinárodního koncernu a nástrojem je tzv. cash pooling, účastník je v rámci koncernu řízenou osobou, poklesla poptávka po cestování veřejnými prostředky, což se projevilo nebo projeví v hospodářských výsledcích společnosti koncernu.

4. Účastníci shodně potvrdili, že součástí pozvánky nebyla výroční zpráva. Soud provedl dokazování a mj. zjistil, že navrhovatelé jsou vlastníky akcií účastníka, že na den [datum] byla svolána valná hromada účastníka se sedmi body jednání, valná hromada mj. rozhodla o výplatě zisku, kdy ze zisku 69 741 075,82 Kč bylo navrženo rozdělení mezi akcionáře 17 444 840,64 Kč, tj. 6,41 Kč na jednu akcii v hodnotě 100 Kč a 641 Kč na akcii v hodnotě 10 000 Kč, že na den [datum] byla svolána valná hromada účastníka se sedmi body jednání, formou je pozvánka totožná s pozvánkou z roku 2019, včetně bodů k projednání, valná hromada mj. rozhodla o výplatě zisku, kdy ze zisku 196 176 564,88 Kč bylo navrženo rozdělení mezi akcionáře 49 041 502,08 Kč, tj. 18,02 Kč na jednu akcii v hodnotě 100 Kč a 1 802 Kč na akcii v hodnotě 10 000 Kč.

5. Soud dospěl k závěru, že návrh podán včas, když byl podán dne [datum] a valná hromada se konala dne [datum]. Konstatoval, že pokud ze zápisu ze schůze valné hromady je zřejmé, že oba navrhovatelé podali na jednání protesty proti usnesením přijatých valnou hromadou a jako nesporné prohlásili všichni účastníci, že přílohou pozvánky nebyla výroční zpráva společnosti za rok 2019, došlo společnostmi k porušení práva akcionářů a byl dán důvod pro podání návrhu podle § 428 ZOK. Konstatoval též, že pokud obrana společnosti spočívala v tom, že porušení zákona z její strany nebylo natolik závažné, aby byla vyslovena neplatnost valné hromady a návrh by měl být zamítnut podle § 260 OZ, soud se s tímto názorem neztotožnil. Co se týče rozhodnutí o rozdělení zisku, soud zjistil, že účastník postupuje stejně každým rokem, tj. 70% zisku zůstane jako nerozdělený zisk. V roce 2019 byl ponechán jako nerozdělený zisk v částce 48 809 181,39 Kč, v roce 2020 zůstal další nerozdělený zisk, aniž by zápis zmínil, co se stalo s nerozděleným ziskem za rok 2019, kde je použit, za jakých podmínek. Konstatoval, že z platné právní úpravy vyplývá právo akcionáře na podíl na zisku. Z toho je nutné dovodit, že statutární orgán má povinnost návrh na rozdělení zisku, předkládaný valné hromadě, odůvodnit. Informace obsažená v odůvodnění musí být určitá a musí poskytovat dostatečný obraz o skutečnosti. Absence relevantního odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku, jakož i porušení práva akcionářů na

vysvětlení navrhovaného nerozdělení zisku, představují porušení zákona § 357 ZOK, jež může vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Účastník opakovaně nerozděloval v jednotlivých letech 70% dosaženého zisku, aniž by vysvětlil, jak je s nerozděleným ziskem dále nakládáno. Takové chování vůči menšinovým akcionářům ze strany účastníka soud shledal jako nepřijatelné, a proto částečně vyhověl návrhu v části, kdy valná hromada rozhodla o rozdělení zisku. Ve zbylých případech dospěl k tomu, že prohlášením neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou by se nezlepšilo postavení menšinových akcionářů a že případné vypracování nového auditu by znamenalo další náklady pro účastníka. Rovněž schválení účetní závěrky a vzetí na vědomí zprávy statutárního orgánu nemá závažné právní následky pro navrhovatele, soud proto neplatnost usnesení valné hromady v těchto bodech nevyslovil. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

6. Proti výroku III. rozhodnutí se navrhovatelé odvolali. Uvedli, že soud nesprávně rozhodl o nákladech řízení, neboť měl rozhodnout podle úspěchu navrhovatelů ve věci. Vzhledem k tomu, že soud nevyslovil neplatnost usnesení ve výroku I. s odkazem na § 260 o. z., ačkoliv konstatoval porušení akcionářských práv navrhovatelů a výrokem II. usnesení vyslovil neplatnost usnesení o rozdělení zisku, měla být navrhovatelům přiznána plná náhrada nákladů řízení, dle § 142 odst. 3 o. s. ř. Soud prvního stupně nezohlednil při rozhodování o náhradě nákladů řízení ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. Navrhli, aby odvolací soud napadené rozhodnutí ve výroku III. změnil tak, že účastník řízení je povinen zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů řízení částku 38 198 Kč.

7. Proti výroku II. rozhodnutí se účastník odvolal. Uvedl zejména, že soud v rozporu se smyslem a účelem protestu přihlédl k důvodům, které nebyly uvedeny v protestech navrhovatelů. Napadené usnesení je založeno na nesprávném pochopení skutkového stavu věci soudem, zejména kvůli nesprávným zjištěním týkajícím se podstaty cashpoolingu. Uvedl, že došlo k dodatečnému zdůvodnění návrhu na rozdělení zisku před konáním valné hromady. Soud také dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním ve vztahu k tvrzenému zvýhodňování majoritního akcionáře na úkor akcionářů minoritních v rámci cashpooling, vycházel rovněž z důkazů, o jejichž relevanci lze pochybovat. Jde například o účetní závěrky a s tím související rozhodování valných hromad jiných společností (ČEZ a.s., Philip Morris ČR a.s. apod.). Soud dospěl k nesprávnému závěru, že navrhovatelé nebyli dostatečně seznámeni s odůvodněním návrhu na rozdělení zisku za rok 2019. Soud nepostupoval v souladu se smyslem a účelem § 260 o. z. Navrhl ve výroku II. změnu rozhodnutí tak, že se návrh zamítá.

8. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že odvolání je nedůvodné.

9. Podle § 407 odst. 1, 2 zákona č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích (ZOK).

(1) Pozvánka na valnou hromadu obsahuje alespoň

- a) firmu a sídlo společnosti,
- b) místo, datum a hodinu konání valné hromady,
- c) označení, zda se svolává řádná nebo náhradní valná hromada,
- d) pořad valné hromady, včetně uvedení osoby, je-li navrhována jako člen voleného orgánu společnosti,
- e) rozhodný den k účasti na valné hromadě, pokud byl určen, a vysvětlení jeho významu pro hlasování na valné hromadě,
- f) návrh usnesení valné hromady a jeho zdůvodnění,
- g) lhůtu pro doručení vyjádření akcionáře k pořadu valné hromady, je-li umožněno korespondenční hlasování, která nesmí být kratší než 15 dnů; pro začátek jejího běhu je rozhodné doručení pozvánky akcionáři, neurčí-li stanovy jinak.

(2) Není-li předkládán návrh usnesení podle odstavce 1 písm. f), obsahuje pozvánka na valnou hromadu vyjádření představenstva nebo správní rady společnosti ke každé navrhované záležitosti

Podle § 424 zákona č. 90/2012 Sb. ZOK.

(1) Neplatnosti usnesení valné hromady se akcionář nemůže dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán odůvodněný protest, ledaže navrhovatel nepodal protest ze závažného důvodu.

(2) Je-li sporné, zda byl protest podán, má se za to, že podán byl.

Podle § 428 zákona č. 90/2012 Sb. ZOK.

(1) Každý akcionář, člen představenstva, dozorčí nebo správní rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami.

(2) Důvodem neplatnosti usnesení valné hromady je i rozpor tohoto usnesení s dobrými mravy.

Podle § 429 zákona č. 90/2012 Sb. ZOK.

(1) Bylo-li rozhodnuto mimo valnou hromadu, právo podat návrh zanikne uplynutím 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl nebo mohl dozvědět o přijetí rozhodnutí podle § 420, nejdéle však uplynutím 1 roku od přijetí tohoto rozhodnutí. Totéž platí, rozhodl-li v působnosti valné hromady jediný akcionář.

(2) Nebylo-li právo podle § 428 uplatněno v zákonné lhůtě, případně nebylo-li návrhu na vyslovení neplatnosti vyhověno, nelze platnost usnesení valné hromady již přezkoumávat, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak.

Podle § 260 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.).

(1) Soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodným právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.

(2) Soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.

10. Odvolací soud ze spisu zjistil, že navrhovatelé se domáhali vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka, která se konala [datum] a kterým byl m. j. schválen návrh statutárního ředitele na rozdělení zisku roku 2019 ve výši 196 176 564,88 Kč tak, že do rezervního fondu bude přiděleno 5 % čistého zisku, tj. 9 808 828,24 Kč, částka ve výši 49 041 502,08 Kč bude vyplacena akcionářům v dividendách a částka ve výši 137 326 234,56 Kč bude ponechána jako nerozdělený zisk za předcházející účetní období - dividendy na akci o jmenovité hodnotě 100 Kč bude činit 18,02 Kč před zdaněním - dividendy na akci o jmenovité hodnotě 10 000 Kč bude činit 1 802 Kč před zdaněním; Rozhodným dnem pro uplatnění práva na dividendu je [datum]. Právo na dividendu budou mít akcionáři Společnosti zapsaní k rozhodnému dni pro uplatnění práva na dividendu v seznamu akcionářů Společnosti. Výplata dividend bude provedena prostřednictvím vybrané banky.

11. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu, že návrh byl podán včas a že navrhovatelé jsou aktivně legitimováni k podání předmětného návrhu.

12. Odvolací soud se ztotožnil se zjištěními soudu, které soud učinil po dostatečném dokazování. Odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se zjištění soudu, neboť jsou správná.

13. Soud zejména správně zjistil, že pozvánka na valnou hromadu obsahovala v bodu 6 c) programu hlasování o rozdělení zisku za rok 2018 a dále obsahovala i návrh tohoto usnesení, že pozvánka však neobsahovala zdůvodnění návrhu usnesení. Též soud správně zjistil, že uvedený návrh byl

přijat potřebným počtem hlasu, že ani na jednání valné hromady nebylo zdůvodnění návrhu uvedeného usnesení poskytnuto, že navrhovatel a) podal proti usnesení valné hromady o rozdělení zisku přijatému pod bodem 6 c) programu protest ve znění: nebylo zdůvodněno, proč je navržena jen tak nízká část ze zisku k výplatě akcionářům a že výplata akcionářům jen malé části ze zisku je dlouhodobá záležitost a bez určitého zdůvodnění.

14. Soud poté správně zkoumal důvodnost tohoto protestu. Odvolací soud se ztotožnil i se závěrem soudu, že protest navrhovatele a) je důvodný a je tak dán důvod pro vyslovení neplatnosti předmětné části přijatého usnesení.

15. Podle § 407 odst. 1 písm. f) ZOK pozvánka na valnou hromadu obsahuje (mimo jiné) návrh usnesení valné hromady a jeho zdůvodnění.

16. Právo účastnit se jednání valné hromady a podílet se tak na řízení společnosti patří mezi základní práva akcionářů. Účelem právní úpravy svolání valné hromady je zajistit, aby akcionáři mohli toto své právo realizovat; zákon proto upravuje jak formu a obsahové náležitosti pozvánky, tak i lhůtu, v jaké je třeba pozvánku akcionářům oznámit. Pozvánka na valnou hromadu musí akcionářům poskytnout dostatečné informace nezbytné k tomu, aby se dozvěděli mimo jiné také, jaké záležitosti bude projednávat, aby se mohli v dostatečném časovém předstihu na valnou hromadu připravit se znalostí věci a aby mohli uvážit, jak budou se svými akciemi hlasovat, případně zda a komu udělí plnou moc k účasti na valné hromadě a jaké svému zmocněnci udělí pokyny, aby za ně na valné hromadě hlasoval, zda budou požadovat vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti či jí ovládaných osob v souladu s § 357 a násl. ZOK, zda uplatní návrhy či protinávrhy (§ 361 a násl. ZOK), zda podají protesty a jak je odůvodní (§ 424 ZOK) popř. zda se budou domáhat doplnění pořadu jednání v souladu s § 369 ZOK.

17. Za tím účelem vyžaduje ustanovení § 407 odst. 1 písm. f) ZOK, aby pozvánka na jednání valné hromady obsahovala (vedle dalších náležitostí) i návrh usnesení valné hromady a jeho zdůvodnění. Návrh usnesení musí být uveden zásadně v takové podobě, aby o něm mohlo být bez dalšího hlasováno a zdůvodnění musí poskytnout akcionářům alespoň základní informace nutné pro posouzení důvodu, pro něž je přijetí usnesení navrhováno.

18. Důvody, pro které je navrhováno přijetí určitého usnesení, by zásadně měly být uvedeny stručně, jasně a výstižně. Ze zdůvodnění by akcionářům mělo být (bez vynaložení nepřiměřeného úsilí a času) zřejmé, proč představenstvo (popř. jiná osoba svolávající valnou hromadu) navrhuje, aby valná hromada o dané záležitosti rozhodla, a proč se tak má stát navrhovaným způsobem.

19. V dané věci pozvánka neobsahuje žádné zdůvodnění návrhu usnesení o rozdělení zisku ani neodkazuje na zdůvodnění obsažené v pozvánce uveřejněné na internetových stránkách. Požadavku ust. § 407 odst. 1 písm. f) ZOK tak nevyhovuje. V dané věci nedošlo ani k dodatečnému vysvětlení nezdůvodněného návrhu usnesení akcionářům na valné hromadě. Důvod pro vyslovení neplatnosti předmětné části rozhodnutí je dán.

20. I v případě porušení § 407 odst. 1 písm. f) ZOK je na místě posuzovat, zda s ohledem na okolnosti konkrétního případu nejsou dány důvody, pro které soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady (§ 428 f) ZOK a § 260 o. z.).

21. Z ustanovení § 260 odst. 1 o. z., je zřejmé, že k tomu, aby soud nevyslovil neplatnost usnesení valné hromady akciové společnosti, kterým byl porušen zákon nebo stanovy, musí být kumulativně splněny obě zákonem stanovené podmínky, tj. a) porušení zákona nebo stanov nemělo závažné právní následky a b) nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je v zájmu společnosti hodném právní ochrany.

22. Sankce v podobě vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady musí být přiměřená závažnosti následku, jež porušení právních předpisu, stanov či dobrých mravů vyvolalo, jakož i účelu právní úpravy neplatnosti usnesení valné hromady. Převáží-li zájem na stabilitě vnitřních poměrů

společnosti nad zájmy chráněnými ustanovením § 428 z. o. k., soud neplatnost usnesení valné hromady nevysloví.

23. V projednávané věci nebyl účel právní úpravy svolání valné hromady zcela naplněn, společnost akcionářům neposkytla zdůvodnění návrhu usnesení před konáním valné hromady ani v průběhu jejího konání. Důvody, pro které bylo navrhováno přijetí uvedeného usnesení, nebyly uvedeny, akcionářům nemohlo být zřejmé, proč statutární ředitel, který valnou hromadu svolal, navrhuje, aby valná hromada o dané záležitosti rozhodla, a proč se tak má stát navrhovaným způsobem.

24. Za těchto okolností mělo nedodržení zákonných ustanovení a stanov negativní následky, přičemž šlo o následky závažné.

25. Odvolací soud dospěl k závěru, že jestliže v daném případě porušení právních předpisů mělo závažné právní následky pro navrhovatele, nebyla tak splněna jedna z výše uvedených podmínek pro nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, přičemž obě výše uvedené podmínky musí být splněny současně. Za této situace nebylo na místě, aby soud neplatnost předmětné části usnesení valné hromady nevyslovil.

26. Odvolací soud se proto ztotožnil se závěrem soudu, že je třeba vyslovit neplatnost napadené předmětné části usnesení valné hromady.

27. Na základě uvedených důvodů odvolací soud napadené rozhodnutí ve výroku II. podle § 219 o. s. ř. jako správné potvrdil.

28. Co se týče rozhodnutí o nákladech řízení, odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

29. Ze spisu se podává, že soud po provedeném dokazování učinil právní závěr, že je dán důvod pro vyslovení neplatnosti části napadeného usnesení valné hromady, avšak po posouzení, je-li v daném případě dán důvod, pro který se podle § 428 ZOK ve spojení s § 260 o. z., neplatnost napadeného usnesení nevysloví, dospěl k závěru, že důvod pro nevyslovení neplatnosti napadeného usnesení je v části usnesení dán, přičemž rozsah usnesení uvedl ve výroku I. napadeného usnesení. Návrh v tomto rozsahu zamítl (správně měl rozhodnout, že se neplatnost napadeného nevyslovuje). Co se týče zbývajících částí napadeného usnesení, návrhu jako důvodnému vyhověl. O nákladech řízení soud rozhodl pro částečný úspěch navrhovatelů a účastnice ve věci podle § 142 odst. 2 o. s. ř., jak výše uvedeno.

30. Náhrada nákladů řízení je v civilním řízení sporném založena na zásadě úspěchu ve věci vyjádřené v ust. § 142 o. s. ř., která stanovuje určitá pravidla, jimiž se soud při rozhodování o náhradě nákladů řídí. Zásadně platí, že náhrada nákladů sporného řízení náleží tomu účastníku, který ve věci plně uspěl, proti účastníku, který naopak ve věci neuspěl (ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.).

31. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

32. Za dané situace, kdy soud dospěl k závěru, že sice je dán důvod pro vyslovení neplatnosti předmětné části napadeného usnesení valné hromady účastnice, avšak je dán důvod, pro který se podle § 428 ZOK ve spojení s § 260 o. z., neplatnost napadeného usnesení nevysloví, bylo třeba vyjít ze závěru, že navrhovatelé měli ve věci úspěch. Uvedený závěr je v souladu s judikaturou soudů (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 4138/2016 ze dne 15. 2. 2018).

33. Náklady řízení navrhovatelů sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, odměny zástupce navrhovatelů, při zastoupení 2 navrhovatelů jedním zástupcem, sestávající z odměny za 10 úkonů právní služby: příprava a převzetí zastoupení, návrh ve věci samé, účast na jednání soudu dne [datum], [datum], za které mu náleží odměna ve výši 10 x 3 100 Kč určená z tarifní hodnoty 50 000 Kč snížená podle § 12 odst. 4 adv. tarifu o 20 %, z náhrady hotových výdajů

za 10 úkonů ve výši 3 000 Kč, cestovné 2 x 2 599 Kč a z náhrady za promeškaný čas ve výši 1 200 Kč a 2 000 Kč, celkem ve výši 31 198 Kč.

34. Na základě uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku II. analogicky podle ustanovení 220 o. s. ř. změnil, jak uvedeno ve výroku.

35. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšným navrhovatelům přiznal náhradu nákladů na zastoupení advokátem. Náklady odvolacího řízení navrhovatelů sestávaly z odměny zástupce navrhovatelů, při zastoupení 2 navrhovatelů jedním zástupcem, sestávající z odměny za 6 úkonů právní služby: odvolání do nákladů řízení, vyjádření k odvolání účastníka, účast na jednání, za které mu náleží odměna ve výši 4 x 3 100 Kč určená z tarifní hodnoty 50 000 Kč snižena podle § 12 odst. 7 adv. tarifu o 20 %, odměna ve výši 2 x 2 380 Kč určená z tarifní hodnoty 31 198 Kč snižena podle § 12 odst. 4 adv. tarifu o 20 % a z náhrady hotových výdajů za 6 úkonů ve výši 1 800 Kč, cestovného 190 Kč a z náhrady za promeškaný čas ve výši 600 Kč, celkem ve výši 16 318 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 15. prosince 2021

JUDr. Milada Uhlířová
předsedkyně senátu